

Hlavní stránka [RUSKO](#) → Karélie

Karélie se svými jezery

Republika Karélie je jedním ze subjektů Ruské Federace (dále jen RF). Zaujímá status republiky, založena byla 8. června 1920. Její současný název pochází z roku 1991. Úředním jazykem je ruština. Rozloha území činí 180,5 tisíc km² a zaujímá přes 1,06 % území RF (je zhruba dvakrát větší než ČR). Hraničí se čtyřmi oblastmi RF (na jihu hraničí s Leningradskou a Vologdskou oblastí; na severu s Murmanskou oblastí; na východě s oblastí Archangelskou) a jedním státem mimo RF. Tímto státem je Finsko, se kterým má společnou západní hranici.

V Karélii žije okolo 636 480 stálých obyvatel. Nejpočetnější skupinu představují Rusové (507,7 tisíc obyvatel, r. 2010), dále Ukrajinci (12,7 tisíc). Původními obyvateli na tomto území jsou Vepsové a Karelové.

Geografie Karélie

Karelská krajina se vyznačuje mírnými vyvýšeninami a jasně viditelnými stopami formování ledovce. Jeho působení (odtávání, posuny) vytvořilo charakteristické rysy karelské krajiny.

Díky neustále se pohybující ledové mase byly omílány a narušovány skály a přemísťovány obrovské kamenné valouny. Tento jev dal vzniknout rozmanitým skalním útvarům, které se obecně označují jako „kadeřavé skály“, či „beraní čela“ (své označení získaly skály podle svého zaobleného tvaru). Ačkoli jsou vyvýšeniny a pahorkatiny pro Karélii typické, nedosahují závratných výšek. Nejvýraznější vyvýšeniny se nachází na západě a severozápadě země poblíž hranice s Finskem. Nejvyšší hora Nuorunen se nachází v národním parku Paanajarvi a její výška nepřevyšuje 580 m n. m. Směrem na východ vyvýšenin ubývá a začíná převládat bažinatá půda. Jižní oblasti Karélie jsou charakteristické spojením dvou naprosto odlišných krajinných typů. Bažinaté morénové roviny s pahorky, které dosahují maximální výšky 100 metrů sousedí s kamennými valy, které často převyšují i výšku 200 metrů. Jižní oblasti jsou vyhlášeny svými jezery, právě zde se nachází [Ladožské jezero](#) - největší jezero v Evropě. Severní břehy Bílého moře jsou zase vysoké a nepřístupné.

Z Karélie pochází i unikátní nerost šungit, který je známý svými léčivými účinky. Šungit je zvláštní polyminerální uhlíková hornina, která má dezinfekční a hojivé účinky. Svůj název dostal podle místa svého výskytu - karelské vesnice Šuňga na břehu Oněžského jezera.

Organizovaná turistika do Karélie nabízí většinou je tři hlavní místa - hlavní město Petrozavodsk, [Kiži](#), [Solovecké ostrovy](#); někdy je v nabídce i zastávka v přírodě u Ladožského jezera.

Doprava

Délka veřejných komunikací představuje 6755 km. Na území se objevují silnice 2. až 5. kategorie a řada nekategorizovaných. Nevyskytují se však žádné komunikace 1. kategorie. Nejdelší část silničních komunikací zaujímají silnice se šterkovým povrchem. Většina silničních komunikací neodpovídá současným požadavkům na tvrdost a rovnost pokrytí. V některých obcích dokonce stále chybí tvrdá pokrývka komunikací.

Karélie nabízí širokou síť autobusových spojů. Autobusy zajišťují spojení uvnitř jednotlivých regionů i meziregionální spoje. Vnitroregionální trasy spojují jednotlivá města s regionálním centrem, zajišťují příměstskou i meziměstskou dopravu. Meziregionální autobusy zajišťují spojení jednotlivých regionálních center a dalších větších měst s hlavním městem. Autobusová doprava obstarává také spojení s Leningradskou a Vologdskou oblastí, Petrohradem i s Finskem. Největším dopravcem, který působí na území Karélie je státní podnik Карельавтотранс. Dalšími dopravci jsou ООО Петролайн, ООО АТП, ООО ТК Магистраль.

V republice se nachází 111 železničních stanic. Současná délka železniční sítě představuje více než 2000 km. V roce 2010 byly likvidovány úzkokolejné tratě. Přes území republiky prochází řada dálkových vlaků, ke kterým náleží např. spojení: Murmansk - Moskva; Murmansk - Petrohrad; Petrozavodsk - Moskva.

V současnosti vodní doprava ustupuje silniční a železniční dopravě. Největší mořské přístavy se nachází v Bělomorsku a ve městě Kem. Hlavní vodní trasy se táhnou přes Ladožské a Oněžské jezero, Bělomořsko-baltský kanál a Bílé moře. Hlavním lodním přepravcem je petrozavodská plavební společnost Орион, mezi další patří například - НРДОСТ Шиппинг, Совбоптранс, Вдвик, Меридиан. Nejvyužívanější je vodní doprava při návštěvě Soloveckých ostrovů a [Kiži](#). Již pohled z paluby poskytuje nevšední zážitky a nezapomenutelné okamžiky.

Turistika

Republika představuje široký turistický potenciál. Nabízí přírodní i architektonické památky, kulturní zážitky a možnosti pro aktivní turistiku. Území je všestranně utvářeno, hlavní atraktivitu tvoří zvláště chráněná území a dřevěná architektura spojená s folklorem místního obyvatelstva. Tyto aspekty se v Karélii ve velké míře propojují. Památky dřevěného stavitelství bývají spojovány do jednotných celků. Jako příklad může posloužit muzeum – rezervace [Kiži](#). Na ostrov byla přenesena řada dřevěných staveb z různých koutů Karélie a utvořena unikátní kolekce tradiční architektury. Na území republiky se nachází více než 4 tisíce kulturně-historických a přírodních památek.

Karélie návštěvníkům nabízí řadu kulturně-historických památek

- [Kiži](#)
- Valaam
- [Solovecké ostrovy](#)

přírodní památky

- [Ladožské jezero](#)
- Oněžské jezero
- Bělomorskobaltský kanál
- chráněná území:
 - 3 národní parky
 - Paanajarvi
 - Vodlozerskij
 - Kalevalskij
 - přírodní park Valaamské souostroví
 - chráněná krajinná oblast Kivač a Kostomukša
 - 46 rezervací
 - vyhlášeno 108 přírodních památek

řada vojenských objektů - historický památný komplex Kollasjarvi. (Do současnosti se dochovaly zákopy, vojenské kryty a bunkry a další vojenské stavby. Na území je 60 vojenských pohřebišť, převážně masových hrobů. Vojenské kluby pro zájemce připravují rekonstrukce bitev.

- Množství architektonických památek - může jich být až 577 a 62 z nich má federální význam (památky s federálním významem jsou rozmístěny v Bělomorském, Kemském, Kondopožském, Medvežegorském, Oloněckém, Prjažském, Sortavalském, Suojarvském kraji a Petrozavodsku
- archeologické památky - **Bělomořské petroglyfy**, kamenné labyrinty.
- Návštěvníci mohou navštívit různé festivaly - hudební, divadelní, a další. Vyhlášené jsou Petrozavodské festivaly - Hyperborea, Vozduch.
- Zajímavostí je festival ve vesničce Kindasovo - slaví se zde festival smíchu a humoru. Svátek se slaví již od roku 1986 vždy třetí neděli v červnu.

Oblasti na severu Karélie jsou specifické především karelským folklorem, staly se místem inspirujícím finského lékaře a folkloristu Eliase Lönnrota k sepsání světoznámého eposu **Kalevala**. **Kalevala** je karelo-finský národní epos, který byl sestaven z lidových hrdinských písní tzv. run. Místa, která jsou s ním spojena, vytvořila zvláštní historicko-kulturní oblast zvanou Bělomořská Karélie (Беломорская Карелия). Část Bělomořské Karélie tvoří několik vsí, které si zachovaly tradiční architektonickou strukturu (Vesničky pěvců run – Рунопевческие деревни). Ty jsou unikátní svou zachovalou architektonickou výstavbou. Je jich celkem sedm spojených s eposem Kalevala - Voknalovok, Sudnozero, Pongoma, Pirttiguba, Chajkolja, Juvalakša, Kalevala; vesničky se nenachází pouze na severu země, ale i na jiných místech republiky. Množství budov bylo restaurováno, avšak byly kladeny požadavky na minimální zásahy a modernizaci, aby mohl zůstat zachován původní ráz vesniček. V současnosti vesničky návštěvníkům nabízí možnost seznámit se s tradičním venkovským životem. Byla v nich obnovena tradiční stará řemesla a umělecká výroba: dřevěných loděk, řezbářství, pletení z vrbové kůry, tkání, výroba dřevěného nádobí, tradiční výroba oděvů, produkty národní kuchyně a další. Obyvatelé vesniček chodí v tradičních oděvech a nabízí produkty tradiční karelské kuchyně. Návštěvníci bývají ubytováni u rodin, které ve vesnicích žijí a úzce se seznamují s tamním folklorem.

Kuchyně v Karélii

Velká část jídelníčku Karelů byla tvořena rybami. Upravovali je na mnoho různých způsobů – čerstvé, sušené a naložené do soli. Třebaže byly ryby nedílnou součástí jejich jídelníčku, základní potravinou byl chléb. Připravovali ho z ječmenné, žitné či ovesné mouky, protože jí mívali nedostatek přidávali do ní nejrůznější náhražky - mech, ječmennou slámu...

Kromě chleba pekli pirožky s různými náplněmi, oblíbené byly malé pirožky kalitki s náplní z ječmenných a pšeničných krulek, ovesných vloček, nebo bramborové kaše. Další složkou karelského jídelníčku byly různé kaše - z mouky, naklíčeného obilí, hrachu, ovesných vloček...

Ze zeleniny nejčastěji zpracovávali ředkev, řepu, brambory, cibuli. Alkohol požívali pouze v malé míře, oblíbeným nápojem byl čaj a kvas (z řepy, chleba, sladu). Strava byla v mnohém ovlivněna působením církve (postní dny, dny, ve kterých se nesmělo jíst maso a další).

Zdroje

Eva Zatloukalová. *Karélie - objekt cestovního ruchu* (bakalářská práce). Olomouc, 2014.

<http://library.upol.cz/arl-upol/cs/csg/?repo=upolrepo&key=83695292681>

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

<https://cesty.in/karelíe?rev=1717087831>

Last update: **2024/05/30 18:50**

